

DECIZIA nr. 000/06.2019
privind soluționarea contestației depuse de persoana fizică X,
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr.
000/2017 si reînregistrată sub nr. 000/2019

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Juridică prin adresa nr. 000/2019, cu privire la reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate de **persoana fizică X**.

Prin Decizia nr. 000/2017 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, s-a decis:

„Suspendarea soluționării contestației formulate de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2017 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice pentru suma totală de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.”

Împotriva Deciziei nr. 000/2017 privind soluționarea contestației, persoana fizică a formulat acțiune la Tribunalul ..., iar prin Sentința civilă nr. 000/2017, instanța anulează Decizia nr. 000/2017, emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, obligând-o pe aceasta să soluționeze pe fond contestația formulată de persoana fizică X.

Împotriva Sentinței civile nr. 000/2017, A.N.A.F. a formulat recurs, iar prin Decizia civilă nr. 000/2019, definitivă, Curtea de Apel a respins recursul declarat de A.N.A.F.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 272 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 14.5 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor va relua procedura de soluționare a contestației formulate de persoana fizică X pentru suma totală de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

I. Persoana fizică X contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2017 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, pentru următoarele considerente:

Persoana fizică X, susține că, în mod eronat organele de verificare fiscală nu au considerat economiile de bani ca sursă a veniturilor cu care a fost achiziționat imobilul din orașul A, fiind obligați să țină cont de realitățile vieții economice din perioada anterioară verificării fiscale.

Contestatară susține că pe toată durata procedurii de verificare, mandatarul acesteia, în persoana fiului ei, le-a explicat celor trei echipe de verificare fiscală că există situații în care din economiile de zeci de ani ale unei familii să se achiziționeze un bun de o valoare semnificativă. Totodată, aceasta susține că a compara veniturile cu cheltuielile doar la nivelul unui an calendaristic este complet nefiresc, chiar dacă legislația privind controlul veniturilor nu prevede un moment inițial de evaluare și o procedură imperativă, iar organele de verificare fiscală ar fi trebuit să ia în considerare toate elementele obiective necesare în conturarea corectă a stării de fapt fiscale. În acest sens, contestatară invocă prevederile art. 33 din O.P.A.N.A.F. 3733/2015, privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, precum și prevederile art. 7 alin. 3 din Codul de Procedură Fiscală.

Astfel, în contextul în care persoana fizică X nu a primit niciun document prin care să i se ateste veniturile primite de la societatea K, consideră că este de competența A.N.A.F. să solicite evidențele din arhiva fostului K, spre a identifica sumele primite.

Referitor la modalitatea de economisire, persoana fizică contestatară susține că aceasta s-a produs în sistem tradițional și invocă în susținerea argumentelor sale prevederile art. 138 (12) și art. 55 alin. (1) din Codul de Procedură Fiscală.

Persoana fizică X, consideră că organele de verificare fiscală au făcut abstracție de prevederile imperative înscrise în Codul Civil în materia coproprietății în devălmașie, prin prisma faptului că pe toată durata verificărilor s-au oferit explicații organelor de verificare fiscală, prin depunerea unei note explicative în data de 25.05.2016, asupra faptului că suma de 000 lei cu care a fost achiziționat imobilul este rezultatul economisirii ambilor soți, din salariile fiecăruia, contestatară invocând în acest sens art. 339 și art. 341 din Codul Civil.

Contestatară susține că procentul de 50% din valoarea imobilului este indicat explicit în Declarația de patrimoniu și venituri pentru perioada

01.01.2011-31.12.2011, iar organele de inspecție au alocat întreaga sarcină a cheltuielii exclusiv persoanei proprii și au calculat o diferență semnificativă de venituri din surse așa-zis neidentificate. Astfel, persoana fizică X consideră că veniturile trebuie alocate pe două C.N.P-uri și anume: X și Y, soți, fiind bun comun și rodul economiilor realizate de ambele persoane, invocând art. 124 din Codul Fiscal, în art. 344 și art. 557 din Codul Civil precum și în art. 35, alin. 2 din Codul Familiei. Având în vedere aceste aspecte, contestatara consideră că organele de verificare fiscală au ignorat explicațiile și documentele prezentate, imputând unei singure persoane impozitul aferent veniturilor pentru două persoane și pe mai mulți ani.

De asemenea, persoana fizică X susține că organele de verificare fiscală, cu rea credință au ignorat explicațiile și documentele prezentate de către aceasta pe durata verificării fiscale.

Persoana fizică contestatară susține că organele de verificare fiscală nu au luat în considerare veniturile din arendă, menționând că atât înainte de anul 2011, cât și pe durata acestuia, ambii soți au realizat venituri din contracte de arendă, ce au făcut parte din sursele alocate achiziției proprietății din localitatea A, dată fiind calificarea acestora drept bunuri comune. În același timp, contestatara susține faptul că organele de verificare fiscală au încălcat prevederile art. 73, alin. 2 din Codul de Procedură Fiscală, din simplul motiv că nu au motivat decizia de a nu lua în considerare venitul de 000 lei încasat de persoana fizică Y, stabilit prin Adeverința de venit nr. 000 /2017. În consecință de cauză, persoana fizică X consideră că se impune invalidarea constatărilor organelor de verificare fiscală în legătură cu veniturile din arendă, fiind profund nejustificate și nemotivate.

În același timp, persoana fizică X susține că organele de verificare fiscală nu au ținut cont de faptul că o parte din sume au fost remise cu titlu de cadou de către fiul acesteia: persoana fizică Z, menționând că este vorba despre sume nerambursabile, acordate între membrii de familie cu grad I de rudenie și că nu necesită consemnarea lor prin vreun înscris. Astfel, după cum a fost precizat și pe parcursul verificării fiscale, suma de 000 de euro a fost contribuția fiului acesteia, pentru achiziționarea proprietății din localitatea A.

Având în vedere cele menționate în contestația formulată, persoana fizică X solicită anularea Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2017, pentru suma de 000 lei, reprezentând impozit pe venit în sumă de 000 lei și accesorii aferente în sumă de 000 lei.

II. Prin Raportul de verificare fiscală nr. 000/2017, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017,

organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice, au constatat următoarele:

Urmare verificării fiscale prealabile documentare, organele de verificare fiscală au constatat că între venitul estimat pe baza situației fiscale personale, obținut de persoana fizică X în perioada 01.01.2011 – 31.12.2011 și anume 000 lei și venitul declarat de persoana fizică menționată și de plătitorii de venit și anume 000 lei există o diferență semnificativă în sensul art. 109¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv diferența între venitul estimat pe baza situației fiscale personale și venitul declarat, este mai mare de 10% din venitul declarat și totodată este mai mare decât valoarea de 50.000 lei.

Organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică X a achiziționat un imobil situat în orașul A, compus din teren în suprafață de 000 m.p. și construcția P+E edificată pe acest teren, în suprafață construită la sol de 000 m.p. și suprafață construită desfășurată de 000 m.p, prețul tranzacției fiind de 000 de euro, echivalentul a 000 lei, sumă platită în numerar de către contestatară la data de 20.09.2011.

Organele de verificare fiscală au constatat că în anul 2011 utilizarea fondurilor, în sumă de 000 lei a fost mai mare decât sursa fondurilor, în valoare de 000 lei, formată din: venituri din dividende în sumă de 000 lei și încasări din venituri neimpozabile de 000 lei.

Astfel, organele de verificare fiscală au reținut că X a utilizat fonduri în cuantumul de 000 lei, fără ca sursa acestora să poată fi identificată.

La solicitarea organului de verificare fiscală, persoana fizică X a declarat că sursa fondurilor utilizate a fost obținută astfel:

- la începutul anului 2011 ar fi avut aproximativ 000 euro numerar acumulat și zero euro la sfârșitul anului 2011;
- numerarul acumulat ar fi reprezentat economiile făcute de două persoane, soț și soție, în aproximativ 40 de ani;
- numerarul acumulat ar fi fost ținut acasă, având acces X și Y, iar suma cea mai mare ar fi fost economisită înainte de anul 1989 în lei, iar după anul 1989 a fost schimbată în valută.

Față de declarațiile persoanei fizice X referitoare la acumulările de sume de bani în timp, organul de verificare fiscală a constatat că:

- declarațiile privind acumulările de fonduri, pe care persoana fizică X le-a prezentat, prin notele explicative, nu au fost însoțite de documente justificative;
- pentru stabilirea soldului inițial deținut în numerar la începutul anului 2011, persoana fizică X a declarat că ar fi deținut suma de 000 euro, această sumă provenind din salariile acumulate împreună cu soțul său, fără a se preciza, concret, perioada de timp și fără a prezenta documente justificative în susținerea declarațiilor;

- începând cu anul 2010 au fost efectuate depuneri de numerar în bancă, respectiv suma de 000 lei, care ar fi avut ca destinație cheltuieli pentru înmormântare, fapt care contrazice declarația privind păstrarea în casă a celorlalte economii din lipsa de încredere în sistemul bancar și face ca existența acestor economii să nu fie credibilă.

În baza acestor constatări, organele de verificare fiscală au stabilit un impozit pe venit în sumă de 000 lei, pentru anul 2011, dobânzi în sumă de 000 lei și penalități de întârziere în sumă de 000 lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de 000 lei și accesoriile aferente în sumă de 000 lei stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2011-31.12.2011, în condițiile în care nici în timpul verificării fiscale, nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac, persoana fizică verificată nu face dovada cu mijloace de probă a sursei fondurilor utilizate pentru achiziționarea imobilului în cuantum de 000 euro din localitatea A.

În fapt, urmare verificării situației fiscale a persoanei fizice X, organele de verificare fiscală au constatat faptul că în perioada 01.01.2011-31.12.2011, persoana fizică a achiziționat un imobil situat în localitatea A, în valoare de 000 euro echivalentul a 000 lei, în numerar, la data de 20.09.2011, declarând că deține această sumă din economii realizate în timp.

Față de declarațiile persoanei fizice X referitoare la acumulările de sume de bani în timp, organul de verificare fiscală a constatat că:

- declarațiile privind acumulările de fonduri, pe care persoana fizică X le-a prezentat, prin notele explicative, nu au fost însoțite de documente justificative;

- pentru stabilirea soldului inițial deținut în numerar la începutul anului 2011, persoana fizică X a declarat că ar fi deținut suma de 000 euro, această sumă provenind din salariile acumulate împreună cu soțul său, fără a se preciza, concret, perioada de timp și fără a prezenta documente justificative în susținerea declarațiilor.

Totodată, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică contestatară a efectuat, în perioada verificată, cheltuieli personale de trai în

cuantum de 000 lei și plata impozite, taxe și contribuții achitate în cuantum de 000 lei.

De asemenea, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică X a obținut, în perioada verificată, venituri din dividende în cuantum de 000 lei și încasări din venituri neimpozabile-pensii în cuantum de 000 lei.

Prin urmare, organele de verificare fiscală au stabilit în perioada 01.01.2011-31.12.2011, dintr-o sursă neidentificată, fonduri mai mari decât cele provenite din surse impozabile declarate sau neimpozabile identificate, în cuantum de 000 lei, pentru care au calculat un impozit pe venit de plată în cuantum de 000 lei.

Totodată, organele de verificare fiscală au calculat, pentru diferența de impozit pe venit în sumă de 000 lei, dobânzi aferente impozitului pe venit în sumă de 000 lei și penalități de întârziere aferente impozitului pe venit în sumă de 000 lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 138 alin. (10), alin. (11) și alin. (12), art. 145 alin (1) și alin. (2) și art. 146 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”ART. 138: (10) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(11) În cazul în care există diferențe între veniturile stabilite potrivit alin. (10) și veniturile declarate de persoana fizică, organul fiscal central solicită persoanei fizice informații și documente pentru clarificarea diferenței.

(12) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.”

”ART. 145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”

”ART. 146 Decizia de impunere:

(1) Raportul prevăzut la art. 145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]

(3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte,

incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.”

coroborate cu prevederile art. 1, art. 34 și art. 35 din O.P.A.N.A.F. nr. 3733/2015 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:

”ART. 1: Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

ART. 34: Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

- a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;*
- b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;*
- c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;*
- d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;*
- e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.*

ART. 35: La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei impozabile, organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, exercitându-și dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității.”

Se reține că, organele de verificare fiscală, la stabilirea stării de fapt fiscale a examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare. Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și utilizării fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

”ART. 79¹: Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun

cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Așa cum s-a reținut și la situația de fapt, organele de verificare fiscală au constatat urmare verificării situației fiscale că persoana fizică X a utilizat fonduri în cuantum de 000 lei, pentru care au fost identificate surse de fonduri în cuantum de 000 lei, rezultând o diferență de 000 lei.

La solicitarea organului de verificare fiscală, persoana fizică X a declarat că sursa fondurilor utilizate a fost obținută astfel:

- la începutul anului 2011 ar fi avut aproximativ 000 euro numerar acumulat și zero euro la sfârșitul anului 2011;
- numerarul acumulat ar fi reprezentat economiile făcute de două persoane, soț și soție, în aproximativ 40 de ani;
- numerarul acumulat ar fi fost ținut acasă, având acces X și Y, iar suma cea mai mare ar fi fost economisită înainte de anul 1989 în lei, iar după anul 1989 a fost schimbată în valută.

Față de declarațiile persoanei fizice X referitoare la acumulările de sume de bani în timp, organul de verificare fiscală a constatat că:

- declarațiile privind acumulările de fonduri, pe care persoana fizică X le-a prezentat, prin notele explicative, nu au fost însoțite de documente justificative;
- pentru stabilirea soldului inițial deținut în numerar la începutul anului 2011, persoana fizică X a declarat că ar fi deținut suma de 000 euro, această sumă provenind din salariile acumulate împreună cu soțul său, fără a se preciza, concret, perioada de timp și fără a prezenta documente justificative în susținerea declarațiilor;
- începând cu anul 2010 au fost efectuate depuneri de numerar în bancă, respectiv suma de 000 lei, care ar fi avut ca destinație cheltuieli pentru înmormântare, fapt care contrazice declarația privind păstrarea în casă a celorlalte economii din lipsa de încredere în sistemul bancar și fac ca existența acestor economii să nu fie credibilă.

Față de susținerile contestatarei, raportat la constatările organelor de verificare fiscală, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

În primul rând există contradicție între declarațiile contribuabilului din timpul verificării fiscale și susținerile din contestație în ceea ce privește sursa fondurilor achiziției imobilului. Astfel, dacă inițial persoana fizică X a declarat că sursa provine din acumulările de bani din timpul vieții, împreună cu soțul acesteia, respectiv din salarii și arendă, prin contestație a subliniat faptul că o parte din sume reprezintă cadou din partea fiului său. Pe lângă faptul că aceste neconcordanțe conduc la prezumarea inexistenței fondurilor, fapt susținut și de organele de verificare fiscală, acestea au constatat și inexistența indicilor minime privind împrejurările primirii sumelor aferente cadoului de la fiul contestatarei.

Cât privește argumentul conform căruia organele de verificare fiscală au făcut abstracție de prevederile imperative înscrise în Codul Civil în materia coproprietății în devălmașie, nerespectând art. 339 și art. 341 din Legea nr. 287/2009, privind Codul civil, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 339 și a art. 341 din Legea nr. 287/2009, privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“Art. 339 Bunurile comune

Bunurile dobândite în timpul regimului comunității legale de oricare dintre soți sunt, de la data dobândirii lor, bunuri comune în devălmașie ale soților.

Art. 341 Veniturile din muncă și cele asimilate acestora

Veniturile din muncă, sumele de bani cuvenite cu titlu de pensie în cadrul asigurărilor sociale și altele asemenea, precum și veniturile cuvenite în temeiul unui drept de proprietate intelectuală sunt bunuri comune, indiferent de data dobândirii lor, însă numai în cazul în care creanța privind încasarea lor devine scadentă în timpul comunității.”

Din prevederile legale mai sus menționate, se reține că reprezintă bunuri comune acele bunuri dobândite în timpul regimului comunității legale de oricare dintre soți. Totodată, se reține că veniturile din muncă și sumele de bani cuvenite cu titlu de pensie în cadrul asigurărilor sociale sunt bunuri comune între soți, indiferent de data dobândirii lor, însă numai în cazul în care creanța privind încasarea lor devine scadentă în timpul comunității.

Față de aceste argumente și prevederi legale, organul de soluționare a contestației reține că persoana fizică verificată a prezentat în timpul verificării: carnetul de muncă al persoanei fizice verificate; carnetul de muncă al soțului său; copii titluri de proprietate nr. 000/2004 și nr. 000/1994; interogare fișă cont din data de 22.02.2010 – titular Y; ordin de plată din data de 03.02.2015, prin care suma de 000 lei este transferată în contul persoanei fizice Y; ordin de transfer emis de L din data de 05.08.2015, prin care se retrage suma de 000 lei din contul persoanei fizice Y.

Din analiza documentelor, se reține că persoana fizică X a încasat într-un an o pensie de 000 lei (000 lei/lună), de unde reiese pe de-o parte că nici veniturile la care s-a calculat pensia nu au fost considerabile, iar pe de altă parte că aceste venituri pot asigura doar traiul de pe o zi pe alta și nicidecum posibilitatea acumulării unei sume considerabile, respectiv 000 euro.

Din adeverința nr. 000/2017 eliberată de societatea F, depusă de persoana fizică contestatară, rezultă faptul că persoana fizică X, împreună cu soțul acesteia ar fi încasat în decurs de 19 ani, respectiv în perioada 1992-2011 venituri din arendă în suma totală de 000, adică o medie de 000 lei/an. Anterior perioadei verificate, singura sumă căreia persoana fizică a putut să-i dovedească existența o reprezintă depunerile de numerar în conturile bancare în cuantum de 000 de lei, care conform susținerilor acesteia era menită cheltuielilor de înmormântare.

Totodată, din cuprinsul contractelor de arendă prezentate se reține că nivelul arendei era în cuantum de 000 euro/ha/an, ceea ce ar corespunde unei valori de 000 de euro de încasat în perioada 2006-2011, pentru cele 000 ha teren arabil extravilan arendate, însă nu au fost identificate venituri din arendă declarate de către soțul persoanei fizice contestatate, nefiind prezentate documente justificative privind încasarea efectivă a unor astfel de venituri din arendă.

În același timp, se reține că salariul său și al soțului său, raportat la faptul că nu aveau și alte venituri, au fost necesare pentru asigurarea nivelului de trai zilnic, fapt pentru care aceste venituri nu pot reprezenta surse pentru achiziția unui imobil cu valoarea de 000 euro.

Astfel, se reține că raportat la cele menționate anterior și ținând cont de prevederile art. 73, alin. 1 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în mod corect organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică X nu a probat declarațiile privind deținerea de fonduri în numerar și nu a luat în considerare că persoana fizică contestatară deținea, în numerar, suma de 000 euro, echivalentul a 000 lei, necesară achiziționării imobilului din localitatea A.

În ceea ce privește sumele de bani pe care persoana fizică X a declarat că au fost remise cu titlu de dar manual de către fiul acesteia, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Din minutele încheiate și din notele explicative furnizate până la data discuției finale, nu rezultă că sursele pentru achitarea imobilului ar proveni din sume de bani oferite de fiul acesteia, persoana fizică W, ci conform declarației persoanei fizice X, acestea ar proveni din salariile obținute înainte de anul 1989 și după anul 1989 de persoana fizică contestatară, împreună cu soțul acesteia, persoana fizică Z.

Prin Nota explicativă din data de 25.05.2016, persoana fizică X declară că suma necesară achiziției imobilului din orașul A exista deja la

începutul anului 2011, provenind din economii proprii, și nu din sprijinul financiar al vreunei persoane.

Totodată, până la data discuției finale nu a existat nicio referire la vreun sprijin financiar acordat persoanei fizice contestată, de la persoana fizică W, pentru achiziționarea imobilului din orașul A, iar prin Nota explicativă din data de 29.08.2016 se menționează că ar fi primit de la acesta suma de 000 de euro pentru mansardarea casei din comuna B, fără precizarea exactă a datei acordării și anume „după revoluție”.

Față de cele de mai sus, organul de soluționare a contestației reține, așa cum am arătat și anterior, că există contradicții în declarațiile persoanei fizice X. Totodată, organul de soluționare a contestației reține că nu au fost prezentate niciun fel de mijloace de probă privind eventualele sume de bani primite de la persoana fizică Z, motiv pentru care argumentul persoanei fizice contestată nu va fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

Cât privește susținerea potrivit căreia dacă nu a depus niciun document prin care să i se ateste veniturile primite de la societatea K., era de competența A.N.A.F. să solicite evidențele din arhiva fostului K, spre a identifica sumele de bani primite, organul de soluționare a contestației reține că:

Persoana fizică X avea obligația de a prezenta, organelor de verificare fiscală, informațiile necesare în vederea stabilirii stării de fapt fiscale în conformitate cu prevederile art. 58 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, persoana fizică X avea obligația de a întreprinde toate măsurile în vederea procurării mijloacelor de probă, conform art. 73, art. 10 alin. (2) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 73 „Contribuabilul/platitorul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal”

Art. 10 alin. (2) „Contribuabilul/platitorul este obligat sa intreprinda masurile in vederea procurarii mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilitatilor ce ii stau la dispozitie”.

Astfel, simpla afirmație a contestatei cu privire la proveniența sumelor deținute, în numerar, la data de 01.01.2011, fără prezentarea altor mijloace de probă, potrivit art. 10 și art. 58 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că persoana fizică verificată avea obligația de a coopera cu organele de verificare fiscală și de a furniza acestuia informațiile necesare în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de acesta în întregime, conform realității și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi erau cunoscute, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

Mai mult, organul de soluționare a contestației reține că începând cu anul 2010 persoana fizică X a efectuat depuneri de numerar în contul bancar, respectiv suma de 000 lei, care ar fi avut ca destinație cheltuieli pentru înmormântare, sumă care se regăsea în soldul contului la sfârșitul anului 2011, aspect prin care este contrazisă declarația persoanei fizice X privind păstrarea în casă a celorlalte economii din lipsa de încredere în sistemul bancar.

De asemenea, se reține că nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac contestatarul nu a depus documente, mijloace de probă, care să formeze convingerea organului de soluționare a contestației că la data de 01.01.2011 deținea, în numerar, suma de 000 și nici proveniența acesteia.

Referitor la argumentul persoanei fizice X privind nerespectarea principiului bunei credințe în emiterea actului administrativ fiscal contestat, din documentele aflate la dosar, se reține că stabilirea situației fiscale a persoanei fizice contestate s-a efectuat în baza tuturor documentelor justificative puse la dispoziție, sub semnătură, de către aceasta.

Totodată, se reține că prezumarea bunei credințe nu presupune ca organele fiscale să admită orice fel de afirmații ale contribuabilului, fără ca acestea să fie coroborate cu alte mijloace de probă, conform legii.

Astfel, față de cele reținute, organul de soluționare înțelege că în limita documentelor și mijloacelor de probă prezentate de persoana fizică verificată, organele de verificare fiscală au dat dovadă de bună credință în aprecierea surselor de fonduri indicate de contestatară, motiv pentru care argumentul contestatarii nu se va reține în soluționarea favorabilă a cauzei.

Față de cele reținute, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X pentru suma de **000 lei**, reprezentând impozit pe veniturile a căror sursă nu a fost identificată.

Referitor la accesoriile în sumă de 000 lei aferente impozitului pe venit, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2017 pentru impozit pe venit în sumă de 000 lei, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarului reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația și pentru suma de 000 lei cu titlu de accesorii aferente impozitului pe venit, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului ținând

cont și de faptul că persoana fizică X nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2017 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice pentru suma totală de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ... în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL